

Skarga wniesiona w dniu 6 sierpnia 2011 r. — Qualitest FZE przeciwko Radzie**(Sprawa T-421/11)**

(2011/C 282/81)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Qualitest FZE (Dubaj, Zjednoczone Emiraty Arabskie) (przedstawiciele: M. Catrain González, E. Wright i H. Zhu, Barristers)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 503/2011 z dnia 23 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 136, s. 26) oraz decyzji Rady 2011/299/WPZiB z dnia 23 maja 2011 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 136, s. 65) w zakresie w jakim znajdują one zastosowanie wobec strony skarżącej;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący okoliczności, że strona pozwana nie wywiązała się z ciążącego na niej na mocy art. 296 TFUE obowiązku przedstawienia powodów objęcia strony skarżącej zakresem zaskarżonych środków.
- 2) Zarzut drugi dotyczący okoliczności, że poprzez brak podania jakiegokolwiek uzasadnienia w zaskarżonych środkach strona pozwana naruszyło prawo strony skarżącej do obrony ponieważ:
 - brak uzasadnienia uniemożliwia stronie skarżącej skuteczne przedstawienie stanowiska w przedmiocie informacji lub dowodów użytych przeciwko niej;
 - te uchybienia stanowią poważne naruszenie obowiązków strony pozwanej w odniesieniu do zaskarżonych środków i prowadzą do nieważności tychże środków w zakresie w jakim znajdują one zastosowanie wobec strony skarżącej.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący popełnienia przez stronę pozwaną oczywistego błędu w ocenie poprzez stwierdzenie, iż strona

skarżąca brała udział w nabywaniu części dla celów irańskiego programu nuklearnego oraz że przesłanki prawne umieszczenia jej na liście zostały spełnione.

Skarga wniesiona w dniu 4 sierpnia 2011 r. — Cementos Molins przeciwko Komisji**(Sprawa T-424/11)**

(2011/C 282/82)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Cementos Molins, SA (Sant Vicenç dels Horts, Hiszpania) (przedstawiciele: C. Fernández Vicién, I. Moreno-Tapia Rivas i M. López Garrido, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi zgodnie z art. 263 TFUE o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej w sprawie amortyzacji podatkowej finansowej wartości firmy w związku z nabyciem udziałów w zagranicznych przedsiębiorstwach C45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) wdrożonej przez Hiszpanię⁽¹⁾.

W uzasadnieniu strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 107 TFUE.
 - Zdaniem skarżącej decyzja narusza art. 107 TFUE ze względu na to, iż uznaje, że amortyzacja podatkowa finansowej wartości firmy w związku z nabyciem udziałów w zagranicznych przedsiębiorstwach określona w art. 12 ust. 5 TRLIS stanowi pomoc państwa niezgodną z rynkiem wewnętrznym. Skarżąca twierdzi, że nie wystąpiły w tej amortyzacji elementy korzyści, wpływu na wewnątrzspółnotową wymianę handlową ani selektywnego charakteru.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady uzasadnionych oczekiwań i obowiązku uzasadnienia zgodnie z zasadą uzasadnionych oczekiwań.
 - Zarzut ten dzieli się na dwie części, z których każda dotyczy okresu ochrony uzasadnionych oczekiwań ustanowionego w art. 1 ust. 2 i 3 zaskarżonej decyzji: